

Afkald på alt

26.6.2022 i Kbh. og Aarhus (LGJ)

Salmer: 258, Tillæg nr. 1. 459, // tillæg nr. 5, 325

Lukas 14,25-35

Store skarer fulgtes med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: "Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel. Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt? _for at man ikke skal se ham lægge en sokkel uden at kunne fuldføre det, så alle giver sig til at håne ham og siger: Den mand begyndte at bygge, men kunne ikke fuldføre det! Eller hvilken konge vil drage i krig mod en anden konge uden først at have sat sig ned for at overveje, om han med ti tusind mand er stærk nok til at møde ham, der kommer imod ham med tyve tusind? Hvis ikke, sender han udsendinge for at forhøre sig om fredsbetingelserne, mens den anden endnu er langt borte. Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget. Salt er en god ting; men hvis selv saltet mister sin kraft, hvordan skal det da blive salt igen? Det duer hverken til jord eller gødning; man smider det væk. Den, der har ører at høre med, skal høre!"

1. Flok-kristen eller discipel?

Store skarer fulgtes med Jesus. Og man kunne fristes til at tænke, at så var alt vel. Men Jesus viser os i evangeliet, at det afgørende er, at den enkelte i den store skare er discipel. Jesus vil, at alle kommer til ham. Han døde på korset for alle. Han gav afkald på alt sit eget for at vi skulle få det af ham og tilhøre ham for evigt og altid. Alligevel er målet ikke at være mange, men at de, der følger ham, er hans disciple. Han siger jo: *"Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel."*

Jesus nævner vort forhold til de mennesker, vi har en naturlig kærlighed til, og som også har en naturlig kærlighed til os. Og spørgsmålet er nu, om dette naturlige kærlighedens bånd kan spærre for troens liv med Gud. Det vil ødelægge forholdet til din Herre Jesus, hvis du hellere vil følge dem i livet end din Herre. Jesus siger: Du kan ikke være min discipel, hvis du ikke giver afkald på dem. Og han følger til, at du også må give afkald på alt dit eget. Hvis du vil gå din egen vej her i livet, kan du ikke være hans discipel, selv om du måske slutter dig til en stor skare om søndagen.

2. Jesus gav afkald, så vi kan blive hans disciple

Men før vi hører om, hvordan vi skal leve som hans disciple, vil vi lytte til, hvordan vi bliver hans disciple: For heri ligger kraften til at være discipel og til at efterfølge ham.

Disciple bliver vi mennesker på den måde, at JESUS GIVER AFKALD på alt sit eget og giver det til os. Det beskrives i Filipperbrevet 2: *Kristus Jesus havde Guds skikkelse, han regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydighedsfuld til døden, ja, døden på et kors.* Jesus gav afkald, fordi han så, at vi er faldet synd og død og skyld. Vi er uretfærdige; vi søger stolthed og ære; vi er skyldige, men vil ikke gerne indrømme det. Vi er vanhellige, fordi vi har misbrugt livet utallige gange. Vi har ikke elsket Gud og givet os hen for ham. Vi har ikke givet afkald, som vi burde som forældre. Vi satte mange gange vor egen fornøjelse over fællesskabet med ægtefælle og børn. Måske ikke altid. Men ofte!

Når du ser et menneske i nød, men går forbi, er det så i orden? Hvor meget mere forkert er det da ikke, hvis du overser og forbigår din ægtefælle, som behøver dig, eller dine børn. Er det så i orden at du trækker dig, fordi du mener, at du har brug for mere tid til dig selv? Giver du afkald og tjener andre, som du bør? Se, hvordan din Herre gav afkald. Han udtømte sig selv. Han blev lydighedsfuld indtil døden, ja, døden på et kors. Og så kan du ikke tilsidesætte dig selv og give afkald i meget mere end en halv time i familien? Og din Herre kalder på dig og vil forkynde sit ord for dig i aftenbønnen. Han vil give dig noget stærkt og godt og evigt, når du læser og lytter til Bibelordet. Han fortæller, at han elsker dig og

gav afkald. Her er styrke og kraft til os. Den styrke og hjælp findes ikke i underholdning, uanset om det er sport eller Tv-serier.

Når vi holder fast ved at nyde et liv i synd og selvtilfredsstillelsens mange forskellige former, fortæller han, at han gav afkald og døde netop for at drage os ud af dette liv og tilgive os. *Ham, som ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham. (2 Kor 5)*

3. Vi giver afkald på alt vort eget

Nu siger Jesus til os: *"Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel."*

For at vi ikke misforstår ham, skal vi høre, hvad han andre steder siger om kærlighed til forældre, ægtefælle og børn. Han blev engang vred på disciplene, da de afviste børnene. *"Lad de små børn komme til mig!"* Og om ægteskabet sagde han: *"Hvad Gud har sammenføjet, må mennesker ikke adskille!"* Kærlighed indtil døden. Og om forholdet til forældre sagde han engang til farisæerne: *I sætter Guds ord ud af kraft, når I siger til jeres forældre, at den hjælp, de skulle have haft, desværre skal være tempelgave, så de må stå uden penge til mad.* Sådan stadfæstede Jesus Guds ord om at ære sin far og mor. Og han sørgede for sin egen mor, da han blev korsfæstet. Han sagde jo til apostlen Johannes: *"Se, det er din mor!"* Tag dig godt af hende!

Derfor misforstår vi Jesus, hvis vi tager hans ord som opfordring til ringeagt og had i familien. Men hvad mener han så med at hade og ringeagte i familien? Det hjælper han os til at forstå, når han et andet sted siger: *"Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden, eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon"* Matt 6,24. Det han her siger, er jo ikke at en tjener skal hade andre herrer, som tjeneren ikke arbejder for. Han siger derimod, at en tjener kun kan have én herre, og må sige NEJ til alle andre,

Hvis mennesker stiller sig mellem dig og din Herre, skal du både for deres skyld og for din egen skyld afvise dem og holde fast ved, hvad din Herre Jesus siger til dig. Lad ikke din kone eller mand holde dig borte fra Guds ord og den kristne menighed. Lad heller ikke dine små eller voksne børn hindre dig i at holde andagt og holde hviledagen hellig med gudstjeneste. Og det største problem er nok ikke de andre i din familie, men os selv, vores egen ligegyldighed og dovenskab, at vi vil behage og tjene os selv og ikke tjene Gud og vor næste.

Enhver af os må som Jesu disciple give afkald på at være vor egen herre og gud, fordi Jesus jo er blevet vores trofaste Herre og Frelser og også sige nej til at andre er herre over vores liv med Herren.

4. Overgivelse til Herren

Jesus nævner til sidst to eksempler, som kan hjælpe os: At være kristen sammenlignes med bygge et tårn ... et vartegn ... Hvem magter det? At være kristen er at være på vej i krig, hvor fjenden er alt for stærk. Man er nødt til at aftale fred, for man taber kampen på egen hånd. Begge eksempler er nedslående. Skarerne og vi får hermed at vide, at discipelskab ikke er noget, man klarer med venstre hånd. At være kristen koster mere, end vi har råd til. Det koster os livet. Vi må give afkald på alt vort eget – ja, hele vort liv. Og da er vi tilbage til ham, som taler, og som gav afkald: JESUS. Han gav afkald, og han er vores frelser og Herre.

Og hvad gør så en discipel? Jo, han kan sige med Paulus: ⁸ *Ja, jeg regner så vist alt for tab på grund af det langt større at kende Kristus Jesus, min Herre* ¹² *Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er blevet fuldkommen; men jeg jager efter det, om jeg virkelig kunne gribe det, fordi jeg selv er grebet af Kristus Jesus. (Fil 3,8.12.13).*

Den dag, vi dør, må vi give afkald på alt. Det afkald kalder Jesus os til at give allerede i dag i troen på ham, som sørger for os i liv og død. Amen.